

bleven Lov; men Sagen er dog kommen saa vidt, at man kunde faae den discuteret her i Rigsdagen. Jeg vil derfor nødig opgive Haabet om — uagtet det er kun et svagt Haab jeg har — at den høitærede Indenrigsminister dog maaffee endnu vil betænke sig; og sende Loven op med det allerførste til Færøerne. Det er Uret, at denne Handel længere holdes bunden, det er stor Uret mod Færøerne; de ere istand til at udvikle sig i en ikke ringe Grad, det er Der, som egne sig ganske fortrinlig til Fiskeri og forskjellig anden Næringsvei, det er Der som upaatvilelig ville være istand til paa en bedre Maade at ernære endog saa den dobbelte Befolkning, men det er umuligt, at disse Der, kunne gaa frem under de nærværende Forhold. Det er at drive en for Staten aldeles upassende og urigtig Forretning at monopolisere Handelen paa disse Der, og selv derfor om Loven var noget mangelfuld, saa vilde jeg meget anbefale den høitærede Indenrigsminister i Færøernes Interesse, og jeg tør ogsaa sige i Statens Interesse i det Hele, at fremme den, for at endelig det kunde blive til Birkelighed, som Folkethinget har anbefalet som Noget, der burde og maatte skee, og udtalt denne sin Anbefaling i Udtryk, som jeg vil bede de ærede Medlemmer at læse igjennem; de ville finde dem lige saa rigtige som smukke.

Indenrigsministeren: Saa kort Tid jeg end har havt til at gjøre mig bekendt med det Udkast, der var forfattet til en Ophævelse af den færøiske Handel, saa vilde det dog ikke være mig vanskeligt at anføre Grundene, hvorefter jeg aldeles ikke kan troe, at et Lovforslag, saaledes udarbejdet som dette, er af en saadan Bessaffenhed, at jeg kan anbefale det. Men det er noget, som vil være upassende nu at indlade sig vidtløftigen paa. Den ærede Taler kan ikke anføre nogen Grund, der skulde vise, at der var noget Urigtigt i, ikke at forelægge en Lov, som den, der er udarbejdet; han kan blot have en Formodning om, at den maa være gavnlig, thi da han ikke kender Loven, saa kan han ikke have nogen Overbeviisning i saa Henseende. Den ærede Taler mener vel, at man kan tage Loven og forelægge den for

gelfuld eller ikke, men det forekommer mig dog, at naar Regjeringen forelægger Udkast til en Lov, saa maa denne Lov dog være saaledes beskaffen, at hvis der ikke gjøres nogen Indvendinger imod den, enten fra Lagthingets Side eller fra Rigsdagens, saa maa Regjeringen gaae ind derpaa, og den maa altsaa, forinden den forelægger et Lovudkast, nøie overveie det. Jeg har været saa kort ved Indenrigsministeriet, og i Særdeleshed havt saa overmaade kort Tid til at gjøre mig bekendt med denne Sag, at man ialtsald ikke kan gjøre mig nogen Bebreidelse for, at den ikke hidtil var fremmet, og det, at man har seet smukke Udtalelser om det Fordærvelige i den nærværende Ordning af den færøiske Handel og om det Unskelige i en Forandring deri, det kan dog ikke indeholde noget Beviis for, at en vis bestemt Lov, som er udarbejdet, er hensigtsmæssig. Jeg skal blot bemærke, at det, som jeg især har fundet betænkeligt ved Lovforslaget, som er udarbejdet, det er, at det egentlig ikke giver Frihed, men endog i mange Henseender indeholder meget betænkelige Indskrænkninger i Friheden.

Forsikring: Medens jeg tilfulde skal erkende, hvor gavnligt det vil være, at det Forslag, som bliver opsendt til Færøerne som Grundlag for Forhandlingerne i Lagthinget paa Færøerne, er saa omfattende og saa fuldstændigt som muligt, og idet jeg især meget skulde ønske, at det gav Friheden i et fuldt Omraade — for de fleste Indskrænkninger ville være skadelige — saa skulde jeg dog ogsaa slutte mig til den ærede Rigsdagsmand, som udtalte sig om det Unskelige i, at denne Sag blev fremmet hurtigt. Det er ikke dermed min Mening, at netop det Lovforslag, som ligger udarbejdet, skulde sendes op til Færøerne, men at i ethvert Tilfælde et Lovforslag bliver sendt derhen tidnok, for at kunne blive behandlet og være her tilbage igjen med Udbytte af den der foretagne Behandling inden næste Rigsdagssession. Den ærede Indenrigsminister vil vistnok mere end vi andre føle, hvilke Vanskeligheder det vilde medføre, om den Art Reform skulle komme til, at lide under de Forandringer, som forøvrigt have været nødvendige for Statens Styrelses Skyld, og han vil vist-